

1888-09-10

þý £ ¬ » Å 1 3 ¾ - ± Å . 1 9 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10426>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ται διάλογων και παραχλήσεων ἀλλάζει δι' ἔργων και θυσιῶν. Ἀνάγκη, λοιπὸν, ἔργων, ἀνάγκην να δείξωμεν εἰς τοὺς ἀπεινεῖς ἡμῶν δεσπότας στι εἴμεθα ικανοί ἐλευθεριῶν καὶ τότε ἐσμὲν βέβαιοι στι καὶ μεταξὺ αὐτῶν θὰ εὑρωμεν ίκανοὺς τῶν δικαιών ἡμῶν προϊμάχους. Ἐξω δὲ ἡμῖν παράδειγμα ἡ Ἐπτάνησος, ή. χλεινὴ χορεία τῶν ταύτης ἀνδρῶν, τῶν πρὸς τὴν ἔνωσιν κατὰ τὸ ἐνὸν συντελεστάντων καὶ ιδίᾳ δ μεγαλουργὸς ἐκεῖνος ἀνήρ, δ Κωνσαντῖνος Λεμβάρδος, ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ ὁποίου πρῶτοι ἡμεῖς οἱ Κύπριοι ἔδει νά καταθέσωμεν βαρύτιμον στέφχον διὰ τὸ ἀνεκτίμητον κληροδότημα ὅπερ ἐγκαταλείπει ἡμῖν, τὸν κατάλληλον πρὸς τὴν ἔνωσιν ἡμῶν ἀποκατάσσειν τρόπον. Ἀλλὰ πολυτιμοτέρα πάντων τῶν ζεφάνων εἶνε ἡ δόξα ής θ' ἀπολαύη, δεικνύων τοῖς Κυπρίοις καὶ τοι νέκρος, τὴν πρὸς τὴν ἔνωσιν ἄγουσσαν ἥν υπὲρ πάντα ἀλλον ἐγνώρισε.

Αθήνησι τῇ 30 Αυγούστ. 1880
Θεοφάνης Θεοδότιδης Φουνιένς
(φοιτητής τῆς Νομικῆς).

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Σὺν τῇ ἐπελθούσῃ μεταβολῇ τοῦ καιροῦ, ἥρξαντο καὶ νὰ ἐκλείπωσιν οἱ καταμαστίζοντες τὴν πόλιν μᾶς πυρετοὶ, καὶ νὰ ὑποστρέψωσιν ἐς τῶν θερινῶν ἐνδιαιτημάτων των οἱ πολῖται, εὐτραφεῖς, ριδοχόκκινοι καὶ πλήρεις ζωηρότητος.

Τὴν παρελθοῦσαν ἔβδομά-
δα δύο νέοι ἐπέβησαν λέμβου τι-
νὸς, τῆς κομψοτέρας καὶ ταχυ-
πλοωτέρας τῶν ἐνταῦθα, ἔδρα-
μου· δὲ εἰς συγάντησιν Γολέττας
εἰσερχομένης εἰς τὸν λιμένα, διὰ
νὰ τῆς φιλονεικήσωσι τὴν ταχύ-
τητα, ἵνα καὶ δις ὑπερηκόντισαν.
Ἐπειδὴ δύμως δὲν ἡδυνήθησαν νὰ
διευθύνωσιν ἐν τινὶ στροφῇ, κα-
λῶς τὴν λέμβον, ἰσχυροῦ πνέον-
τος τοῦ ἀνέμου, ἀνετράπη καὶ ἐ-
βιθίσθη αὐτη, παρ' ὀλίγον δὲ ἐ-
πιτιγοντο, ἐὰν μὴ οἱ ἐν τῇ Γο-
λέττᾳ δὲν τους ἔσωζον. Ἡ βυ-
θισθεῖσα λέμβος, ἐπειδὴ φέρει ἐν
ἔσυτῃ τὸ ἔρμα δὲν ἀνήλθεν ἐπὶ
τῆς ἐπιφανείας, διὸ καὶ δὲν εὑ-
ρέθη... ὅπας τῆς προπτερε-

ας του ιδιωτητου μεχρι σημε-
ρου.
Εφέτος πολλατι λέμβοι είναι:-
σθησαν ένταυθα αλλ' εύτυχως
δινευ διστυχημάτων. Απορον
πώς θώναροται απεικονιζεις παιδες

νὰ διευθύνωσιν ἐν ἀνοικτῇ θαλάσσῃ πλοιάρια.

Διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ πυρο-
βοληθέντος Γεωργίου Χριστοφό-
ρου εξ Ἀγ. Θεοδώρου, περὶ οἵ
ἐγράφομεν εἰς τὸ παρελθόν, συν-
ελήφθη ὡς ὑποπτος μεταξὺ ἀλ-
λων καὶ διερεὺς τοῦ χωρίου Ἀγ.
Θεοδώρου, δν καὶ ἔφερον εἰς Λε-
μπτσόν γειροπεδῆμένον. Ὑπονοί-
ας κατ' αὐτοῦ καὶ διὰ τὸν νῦ
καὶ διὰ τὸν πρῶτον πυροβολι-
σμὸν, ἔχει διπολογηθεῖς, διότι
εἶχε μαρτυρήσει πρὸ δύο περί-
που ἐτῶν διὰ κλοπῆν τινα, ἐναν-
τίον τοῦ νεοῦ καὶ γαμβροῦ τοῦ
ἱερέως τούτου, οἵτινες καὶ ἐφυ-
λακίσθησαν διὰ πολλὰ ἔτη. Το-
ιοὶ γείρας τοῦ συσσυληφθέντο-
ς ὡς ἐνόχου, μαύρου, εὑρεθὲν ὅ-
πλον, διπολογηθεῖς ἀνεγνώρι-
σεν ὡς τὸ ὅπλον τοῦ ιερέως,
δὲ ιερεὺς ἐρωτηθεὶς ποῦ ἔχει τὸ
ὅπλον του ἀπήντησεν ὅτι δὲ
ξεύρει. Τὴν προσεχῆ Τρίτην, ἐ-
ξακολουθήσει ἡ ἀνάκρυσις.

* *

Πρῶτος γραμματεὺς τοῦ ἐν-
ταῦθα Διοικητοῦ διωρίσθη δικαίωτος
Βρασιδᾶς Δ. Νικολαΐδου, δεύτε-
ρος δὲ, δικαίωτος Π. Εὐθυ-
μιάδης Λευκωσιάτης, ἀμφότεροι

* * *

Σήμερον μ. μ. ἀποτελεσματικόν πλέον. συνέλευτις διὰ τὰ Σχολεῖα τῆς πόλεως μας θὰ λάβῃ χώραν, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τὴν προσεγγῆ Δευτέραν θ' ἀνοίξωσι ταῦτα τὰς θύρας των εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν.

‘Υπάρχει μεγάλη ἐλπίς δι
ἡ τὸν ἐπίδοξον διάδοχον Κων
σταντίνον μυηστευθεῖσα πριγκή
πισσα Σοφία, θὰ προσκομίσῃ τα
μέλλοντι βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδο
ώς προϊκα τὴν ἡρωϊκὴν νῆσο
Κρήτην. Αἱ ἐγκάρδιοι πρός τοῦ
το καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν μυ
χίων πόθων μας εὐχαί μας ἀ
ἀναβῶσιν εἰς τὰ ὡτα τοῦ το
πάντα διέποντος.

Διεδόθη ἐν Λάρνακῃ καὶ ἐν
ταῦθα ὅτι τὴν προχθὲς Τρίτη
χωρικός τις πλησίον τῆς Λευκω-
σίας, ἐνῷ ἔσκαπτεν εἰς τὸν ἀ-
γρόν του, ἥνεώγη χάσμα, ἐντὸ-
τοῦ δποίει διάφορα καινᾶ ἀν-

κομένα ἐκ καθηροῦ καὶ ἀπα-
στράπτοντος χρυσοῦ, καὶ ὅτι
λαβοῦστα γνῶσιν τούτου ή Κυ-
βέρνησις μετεκομίσατο αὐτὴν
εἰς τὸ ἐν Αευκωσίᾳ Μουσεῖον
Τὴν εἰδῆσιν ταύτην μεταδιδόμεν
εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας μετ
ἐπιφυλάξεως πρὸς ἀναίρεσιν ο
ἐπιθετικῶν αὐτῆς.

* * *

Ζωηρὰ ὑπὸ πολλῶν ἐξεφράσθη ἐπιθυμία ὅπως μὴ κατὸν ἐπὶ Θύραις γειμῶνα διέλθωμεν ώς τοὺς παρελθόντα τρεῖς ἄνευ Θεάτρου. Εἳν, εἴτις τῶν συνήθως ἔργομένων ἐΚύπρῳ, εἴτε ἄλλος τις, καλῶ κατηρτισμένος Θίασος, ἤρχετε ἐφέτος, δὲν θὰ ἀνεγώρει δυσηρεστημένος.

Συνεργεία^{* *} τοῦ ἀστυνόμου
τῆς πόλεως μας κ. Γεώτουΐν, κοι-
νή μεταξύ Ἀγγλῶν καὶ τῶν ἡ-
μετέρων ἐγένετο σύσκεψις πρὸ^τ
καταρτισμὸν Jown Cricket Club
τελειωτικὴ δὲ τοιαύτη θὰ λά-
βῃ χώραν κατὰ τὴν 6 Ὁκτωβρί-
ου. Αἱ συνδρομαὶ ὥρισθησαν ἐφ
ἄπαξ μὲν εἰς σελλ. 10 καὶ ἐτή-
σιαι εἰς σελλ. 7[6].

· Ή μόνη πόλις, τῇσ δποία
οἱ κάτοικοι δὲν ἔχουσι σγεδὸ^ν
σχέσεις μετὰ τῶν Ἀγγλων, εἴναι
ἡ Λεμησσός τὸ τοιαῦτο δὲ, ἐὰν
δὲν προξενῇ βλάβην τινὰ, δὲ
προξενεῖ δῆμως καὶ οὐδεμίαν ὡ^ν
φέλειαν, νομίζομεν, ἐνῷ ἀπ' ἐ^ν
ναντίας, ἡ πρὸς τοὺς Ἀγγλους
συνάφεια, φρονοῦμεν ὅτι δύνατο^ν
να ὡφελήτη, γωρίς να βλάψῃ
καθόλου.

* * Αγνοοῦμεν εἰς ποιὸν σημεῖο
θὰ φθάσῃ η πρὸς διαρρύθμισι

τῶν ἀστυνομικῶν μας διορισθεῖ
σα Ἐπιτροπή. Τὸ οὖσιωδέστε
ρον καὶ τὸ μᾶλλον ἐπεῖγον ζῆ
τημα εἶνε ἡ βελτίωσις τῆς Ἀ
στυνομίας. Ἀνάγκη νὰ διορισθῶ
σιν Ὑπαστυνόμου, τοῦλάχιστον
ιθαγενεῖς, αἵτινες, ὡς ἐξ τῆς μετα-
τῶν κατοίκων στενῆς συναφεία
καὶ σχέσεως των, πολὺ πλειο-
τέρας πληρόφορίας καὶ γνώσει
θὰ δύνωνται νὰ λαμβάνωσιν ἐ-
παντὶ ζητήματι καὶ πολὺ ἀπο-
τελεσματικωτέρα θὰ καθίστα-
ται ὡς ἐξ τούτου ἡ ὑπηρεσία
των. Οἱ μόνοι ἐξ τῶν χιλιερη-
τικῶν ὑπαλλήλων αἵτινες ἀ-

δέποτε δύναται ξένος ἀστυνόμος ή ὑπαστυνόμος ή ὑπάλληλος, ν' ἀνακαλύψῃ καὶ νὰ ἔξαχριθώσῃ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ χωρίκοι, τὴν ἀλήθειαν ὅσον ὁ ἐντόπιος, πρὸς δν ὡς πρὸς οἰκεῖον δημιλεῖ καὶ ἔξηγεῖται ὁ ἐντόπιος. Καὶ ἔξ αὐτοῦ τοῦ ὕφους, ἔξ αὐτῶν τῶν σχημάτων τοῦ λαλοῦντος, δύναται, ὁ γνωρίζων τὴν σημασίαν των ἐντόπιος ὑπάλληλος, ν' ἀνακαλύψῃ ποιλὰ πράγματα.

'Eκ Λευκωσίας.
Τὰ σχόλεια τῆς πόλεως μας ἡγένεται τὰς πύλας των ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου, ἀλλά σὶ μαθητὴ λίγων ἔργοιν προσέρχονται. Αἰτία δὲ τούτου λέγεται ἡ αὐξησησις τοῦ δηματιώματος των εἰσιτηρίων, πρωτίστως δὲ καὶ εἰς τὸν οὐπατερούμενὸν, ἡ πάραγοντας ἀχρηματιά. Πλᾶς τις δὲ ἀποδοκιμάσῃ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ νέου τούτου φρέσου τοῖς ἀπέργοις ἐν τοιούτοις δυστυχεσίοις καταστοῖς. Ἀπαισιόδεξι τινες τὰ τῶν σχόλειων μας προσαγγέλλουσιν εὐχὴν εὐάρεστα. Ἀπευχόμεθα, ἀλλὰ φοβούμεθα.

Οἱ πυρετοὶ εὐρίσκονται εἰς ὕψειν ἢ σγέδον
μᾶς ἀπεγχιρέτισαν, γάρ οἱ εἰς τὸν Μακάρπα
— Γιάννην, ἢ Διογένην, (οὕτως ἀποκαλεῖ ἐκεῖ-
τον), διεῖς διὰ τοῦ θαυματουργοῦ φαρ-
μάκου του, ἔξους μετὰ μέλιτος ἀναμεμεγένου
καὶ δὲν ἔρωτα τίνων ἀλλων σύστων, καὶ οὐτι-
νος μόνος αὐτὸς ἐποιήσατο χρῆσιν, ἐφυγῆδεν το
πάτερας τὰς νόσους, αἴτινες μᾶς ἤπειρουν κατὰ
τοὺς θερινοὺς μῆνας, ὡς λέγει, ἀς σμως δὲ
διος δὲν ἥδυνόθη, ν' ἀποφύγη. 'Ο δυστυχῆ
Γιάννης ήθέλησεν αἵρησις ἀπὸ τεμπανοποιῶν
νὰ μεταβληθῇ εἰς 'Ασκληπιὸν, ἀλλὰ δὲν
τῷ ἐξέθη ἄδεια νὰ μετέληῃ τὸ ἐπάγγελμα
τοῦτο, καίτοι καὶ πρὸς τὴν Αἴτην μαρτυρί^α
τηλεγράφημα ἀπέστειλε καὶ πολλάκις πρὸς
τὸν ἀρχιεπίστροφον ὡμολησε. Μάτην ήθέλησε νὰ
γίνη φιλόσσορος, ρήτωρ, ἀποπειραθεὶς καὶ ἐπ'
ἐκπληκτούς νὰ διμιήσῃ, ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸ δὲν
τῷ ἐπετράπη, πρὸς μεγίστην θλιψίην του. Οι-
κτείρουμεν τὸν δυστυχῆ Θετταλὸν. Γιάννην, δι-
τις, ἀγνοεῖται ἀν πράγματι ἀπώλεσε τὰς φρέ-
νας ἢ ὑποκρίνεται τὸν τρελλὸν. 'Εν τούτοις
δὲ Θεός τὸν ἔστειλε τοῖς ἀσγάλιουσιν ἐπὶ τῆ
ἐμπορικῇ ἀπράξιᾳ Λευκωσίαταις, διότι διὰ τῶν
εὐφυῶν του ἀποδιώκεται πᾶσα θλιψία.

«Αετός».

Εύγη γνησίας ἐλλη-
νικῆς καρδιᾶς.
Φίλε συντάχτα. Εἰς τὸ τελευταῖον
φύλλον σου ἐδιάβασα κ' ἐγώ τοὺς ἀρ-
ραβῶνας τοῦ ἀγαπητοῦ μας Κωνσαν-
τίνου μὲν τὴν πριγκηπέσσαν Σοφίαν,
ἀδελφήν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερ-
μανίας καὶ, δὲν ξεύρω πως, ἡσθάνθην
κάτι αλλόκοτον εἰς τὸν ἑαυτόν μου
καὶ δάκρυα χαρᾶς ἔτρεξαν ἀπὸ τὰ μά-
τια μου. Κώνσαντίνος! τὸ ἀγα-
πητὸν ἔθνεκδύ δνομα! Σοφία! τὸ
ποθητὸν θρησκευτικὸν δνομα! "Ω, Θέέ
μου! πόσον ὥραιάν ἔνωσιν ἔκαμεν ἡ

Δέν βλέπεις ότι σύ κύριε συντάκτα
τὸ δάκτυλο τοῦ Θεοῦ ἡ αὐτῆν τὴν
δουλεῖαν; Τεῦχα λοιπόν δὲν είναι διτεῖ

EΞΩΤΕΠΙΚΑ.

Κρίσεις εύρωπαίκῶν ἐφη-
μερίδων περὶ τῶν
ἀραβώνων.

μάρτυς Κωνσαντίνος ζῇ καὶ κοι-
μᾶται ἐντὸς ἑνὸς ὑπογείου τῆς ἀγίας
Σοφίας καὶ ὅτι ἡ ρωνὴ τοῦ ἀγγέλου
τοῦ Θεοῦ θὰ ἔχηπνήσῃ αὐτὸν καὶ μέσα
τος αὐτὴν τὴν ἀγίαν Σοφίαν, ἀφοῦ
τελειώσῃ τῇ λειτουργίᾳ, ποῦ ἔμεινεν
ἔκτοτε . . . ἀτελείωτος, θὰ σεφθῇ ὁ
Κωνσαντίνος διὸ νὰ συνεχίσῃ
τὴν ἑνδόξην Βασιλείαν.

Ἴδον τι βλέπω εἰς ἐν ἀργαῖον βι-
βλίον ποῦ ἔχω:

Ο ονειρός ήδη και θέσις λειτουργέοντος,
ΟΙ ΘΕΑΙΣ πολλοί είναι μηδεὶς ταῦτα βλέποντες.
Ως ἐν μέθης δὲ φανεῖς ἀθρώας,
Σκῆπτρά τοια ρωτήσει τῆς δε τῆς Βασιλίδος.
Στύλος γάρ δύσθεις ἐν πόλιν ονειλασμένος,
Κήρυξ ἀφανῆς τρις ἀνακράξει μέγα.
Ἄπιτε ἀπουσῆς πρός θυσιάς ἐπιτάλλοντες,
εὔρητε δ' ἀνδρα σκλέτην ἐμόν φίλοι.
Ἄξετε τοῦτον εἰς βασιλεῖου δόμους,
Μηνόκραμον, μεζίλιχον, πραύν, ὑψίλουν,
Τὸ μείλιχον δέπιτατον εἰδέναι μαζλέον.
Καὶ τάλιν ἔξεις, ἐπτάλιον, τὸ κορίτος.

Εἶνε ἄρα γέ δύνεισον τοῦτο; "Οὐχ! Εἶνε εὐγῆ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδίας μου, εἶνε ἐλπίδα ποῦ μοῦ τὴν ἔπειρυφεν ὁ πλάτης, καὶ μᾶλλον κρυφὴ χαρὰ μοῦ λέγει ὅτι θὰ τὰ ἀκόντων πρῶτον καὶ τότε νὰ κλείσουν γιὰ πάντα τὰ μάτια μου.

«Ο γνωσός σου
χωρίκος».

ΚΑΤΑΠΛΟΙ.

Σεπτ. 15.—«Ειπίδε» αργάλικὸν ἀτμό-
πλοιον, ἐξ Ἀλεξανδρείας μὲ 400 Βαρέλλια
Ζύθου καὶ τινας ἄλλας πραγματείας ἀνεγά-
ρησεν αὐθημερό, διὰ Λάρνακα.—15. «Ναῦμ»
διὰ Βηρυτὸν μὲ κενὰ βαρέλλια καὶ τινας πρα-
γματείας.—17. «Ἄγιος Νικόλαος» ἐξ Ἀ-
λεξανδρείας μὲ κενὰ βαρέλλια.—17. «Ἀκα-
λία» ἐκ Λάρνακος μὲ καυσόξενον καὶ ξυλείαν.
—17. Μαυροῦκα, Ἰάζφα μὲ κενὰ βαρέλ-
λια.—18. Αὔτριασὸν ἀτμόπλοιον «Δάσην»
μὲ 120 σάκκους ἀλευρα, 19 βότες, 56 νῶλα
διάφορα. ἀνεγάρησεν αὐθημερόν διὰ Δίρνα-
κα.—18. «Μαρλα» ἀπὸ «Ακρη 7,000 δι-
σχυρα 50 τενεκέδες ἔλαιον.—19. «Μαυ-
ροῦκα» ἀπὸ «Ακρη μὲ 10,000 δικ. δισχυρα.—
19. Μαυροῦκα ἀπὸ «Ακρη μὲ 10,000 δικ. δι-
σχυρα.—19. «Χαλάλ» φορτηγός ἀπὸ Δαμια-
τη μὲ 84 κομ. διάφορα.—20. «Εὐαγγελί-
στρια» ἀπὸ Καστελλόριζον μὲ ξυλείαν καὶ
κενὰ βαρέλλια.—21. «Εὐαγγελίστρια» ἀπὸ
Καστελλόριζον μὲ ξυλείαν καὶ κενὰ βαρέλ-
λια.

γράφει. «Πριγκήπισσα ἐκ τοῦ οἴκου
τῶν Χοενζόλλερν θά καθεοθῆ ποτε ἐ-
πὶ τοῦ θρόνου τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου δὲ Ι-
λισσὸς ἔρρεε δι' ἀνθέων, ὅπου οἱ νεανί-
αι ὠρειρεύοντο δόξαν, ὅπου ὁ Σωκρά-
της κατέκτα τὰς καρδίας, ὅπου ἡ Ἀ-
σπασία ἔβανε διὰ μύρτων, ὅπου ἡ ἀ-
γορὴ ἤντηχει ἐξ εὐθύμων κραυγῶν,
ὅπου ὁ Πλάτων ἐδημιούργει παραδεί-
σους... «Ἐλλην ἐκλέγει ὡς σύζηρον
Γερμανίδα πριγκήπισσαν καὶ φέρει αὐ-
τὴν ὡς ἀναστον εἰς τὴν γώραν, ἦτις
ἥρξεν ἡμῶν πνευματικῶς διὰ τῆς τε-
λειότητος τῶν καλλιτεχνῶν τῆς καὶ
τῆς βαθυνοίας τῶν φιλοσόφων τῆς...
Κόρη τῶν Χοενζόλλερν ἐπὶ τοῦ θρόνου
Θυσέως! Τὸ ἀκουσμα εἶνε ἀλλόκοτον
ἄμα καὶ ἀσπάσιον, φαίνεται δὲ ὥσει
πλήρωσις εὐτυχοῦς δνέσου.»

ΑΠΟΠΛΟΙ

15 76ρίου «Ελένη» ἀράβικη Βρατέέρα διά
Τρίπολ. μὲ οἰνοπνεύματα.—«Παναγία Κύκκου»
δι' Ἀλεξάνδρ. μὲ οἶνους.—«Μαυρούκη» πέτραις
διὰ Πόρτ-Σαΐτ.—16 76ρίου «Αγ. Νικόλα-
ος» κενὸν διὰ Αμμόχωστον τρόδος φόρτωσιν
χριθῆς δι' Ἀλεξάνδρειαν.—17 «Ἀλλαγία»
διὰ Βηρυτὸν 13000 δικ. σουμάχη.—20 «Μαυ-
ρούκη» μὲ οἰνοπνεύματα διὰ Γιάφα.—21
«Ἐλένη» μὲ οἶνους διὰ Πόρτ-Σαΐτ.—«Εὐχ-
γέλιστρια» διὰ Καστελλόριζον μὲ οἶνους.—
«Εὐχαγγείστρια» κενὴ διὰ Καστελλόριζον.—
«Εύδεξία» μὲ οἶνους διὰ Σίμην.—«Μασαού-
τα» πέτραις διὰ Πόρο-Σαΐτ.

Κων]πόλειως. Εἰς τὴν φαντασίαν ἡμῶν παρίσταται ως ὅνειρον ὁ Κωνσταντῖνος ὁ νῦν έιδότος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ἐγκατετυμένος ἐν Βυζαντίῳ ως βασιλεὺς, καὶ ἔχων πάρ' ἑαυτῷ τὴν Σορίαν, σέρουσαν ἥδη Ἑλληνικὸν ὄνομα

Καὶ οὗτοι οἱδένες ἔτι δὲν θὰ πληρωθῆσθαι ποτε τὸ δύνειρον τοῦτο; . . . Τὸ ζήτημα τῆς Κώνων πόλεως δὲν εἶναι ἔτι ωρίμον. Ἀλλ' ἀπὸ ἑτῶν γίνεται λόγος περὶ Κρήτης, ἡ Κεκρήτη δ' εἶναι ίσως ταπεινή, ἣν φέρει εἰς τοὺς Ἑλληνας τὸ δυύκισσα τῇ; Σπάρτης. Ἡ γερμανικὴ ἐπιρροὴ εἶναι ἀρκούντως ισχυρὴ, δπω πληρώθη τὸ ἐλληνικὸν τοῦτο δύνειρον» Τὸ «Ν. Ήμ. Φύλλον τῆς Βιέννης γράφει οὖν ἀλλοις καὶ τὰ ἔξτης: «Ἐπιγιαμβρία τῶν Χοενζόλλερν πρὸς τὸ βασιλικὸν οἶκον τῆς Ἑλλάδος κέκτηται μεγάλην πολιτικὴν σημασίαν, ἥτις θὰ διατρανωθῇ ίσως ἐν ἀπωτέρῳ μέλλοντι . . . Ἡ γερμανία δὲν ἐπιζήτει πλέον κατακτήσεις: ἀλλ' δταν διατί οὐδὲν; Γαμβρὸς τοῦ Γερμανοῦ αὐτοκράτορος θὰ ἐδρεύῃ ὡς βασιλεὺς ἐν Ἀθήναις θὰ ἴσωσιν ἄρά, γε ἀπαθῶς οἱ ἐν Βερολίνῳ τὸν Τσάρον εἰσερχόμενον εἰς τὴν Βυζάντιον»;

ПОЛІТИКА
жнв. 25 'Е

Βερολίνοι, 25.—Επιστέλλουμεν
σι τοῖς «Ημεροσίοις Νέοις» ἐξ
Κ)πόλεως, διτὶ δ. δοὺξ τοῦ Ἐδυκού
βούρφρου ἔζητησε διὰ τὸν ἀγγλικὸν στόλον τὴν ἐρδεχομένην ἄ-
δεταν ρὰ διαβάλη τὸν Ἐλλήνα
σποντον, ὑπισχυρούμενος τὴν ἐρ-
τὸς ἐρὸς ἔτους ἐκκένωσιν τῆς Αἰ-
γύπτου, ἀλλ' διτὶ η Πύλη ἡρή-
θῃ.

Πετρούπολις, 24.—Η αυτοκράτειρα ἐπανῆλθεν εἰς Πετρούπολιν.
Ἐπεισήσθη τὴν αὐτὴν ἡμέραν
τὴν βασιλισσαν τῆς Ἑλλάδος ἐπαινέσκη
διαμείνη μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.

Αορδίνορ, 24.— Η αυτοκρατειρία της Ρωσίας συνεχάρη τη βασιλείσση της Ελλάδος ἐπὶ την προτείνει τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου.

‘Η μνήσεως σύνη γνωστών
χιρετίζεται όπο τοῦ γερμανικοῦ
καὶ αὐτοτριακοῦ τόπου.

τῆς Καρούλης σοφαρῶς ἀσθενεῖ.
Πετρούπολις, 10.— Αἱ φωστήρες
καὶ ἐφημερίδες βεβαιοῦσιν ὅτι τὸ^τ
βουλγαρικὸν στρατοδικεῖον κατέ-
δίκασε καὶ ἔθαρτώσειν ὡς λη-
στὰς ἀντιπάλους τικας τῆς πο-
ρεύσης χινβεργήσεως.

—Οι Βούλγαροι ἀπικτώστε λέγοντες δι τοις λησταῖς τοις υπηρόχοις καὶ ὄπαδοι τῆς Ρωσίας.

Λοιδίτον. 11.—Ο «Ημερο-
ος Χορογράφως» ἔκτισται δι την

πρεσβυτέρας θυγατρὸς τοῦ πρόγ-
κηπος τῆς Οὐαλλίας πριγκηπίσ-
σης Λουτζῆς μετὰ τοῦ μεγάλου
δουκὸς διαδόχου τῆς Ρωσίας δ
τούρεβετς τυγχάνει κατὰ ἐν ἔτος
τεωτέρος τῆς περὶ ἣς δ λόγος
μνηστής.

Zarciβάρη, 6.—Πλοιον φέρον
γαλλικήν σημαντή και γαλλικά
ραντιλιακά έγγραφα ἀπεβίβασε
τῇ 20[1 σεπτεμβρίου 80 δούλους
ἐν Πεμβά ἐπὶ παρονσίᾳ τῶν λέμ-
βων τοῦ πολεμικοῦ ἀγγλικοῦ
«Γρεφορ».

Βερολίνοι, 8.—Ο πρίγκηψ Φερδινάνδος τοῦ Κοβούργου διὰ τηλεγραφήματος πρὸς τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ διαγένεδει τὴν ὑπῆρχον Ἀδάμ δημοσιευθεῖσαν επιστολὴν ἣντις ἀποδίδοται αὐτῷ καὶ ἣντις ἐστάλη δῆθεν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς κόμισσαν τῆς Φλαγδρίας.

*ΑΘΗΝΑΙ, 30.—Η Α. Μ. δ βα-
σιλεὺς ἐπανέρχεται ἐταῦθι κα-
τὰ τὸ 10—15 Σεπτεμβρίου με-
τὰ τοῦ Διαδόχου, δοτὶς πρὸ τῆς
ἐπανόδου του εἰς Βερολίνον, δύον
ἐρτὸς τριῶν τὸ πολὺ μητῶν θέλει
τελέσει τοὺς γάμους του, προτίθε-
ται νὰ καταρτίσῃ ἐταῦθι τὸν
οχριτιωτικὸν τον οἶκον προ-
λαμβάνειν ὑπασπιστὰς καὶ λο-
ποὺς αὐλικούς. Ἐπισης θέλει α-
γοράσει οἰκιαὶ ἐν ἦ θα κατοική-
σῃ μετὰ τὸν γάμον. Ως ταυτη
λέγεται δι τοι θέλει ἐκλεῖσι τὴν τοῦ
κ. Σ. Υύχα επὶ τῆς ὁδού Κηφι-
σίας.*

— Αμφότερα τὰ ἐνταῦθα γερμανικὰ βιβλιοπωλεῖα Βιλμπέρχ καὶ Μπέκ παρόγγειλαν τηλεγραφικώι εἰς *Berolinor* ἐκποστασίας εἰκόνων τῆς μητρόπολης τὸν Διαδόχον.

— Η βασιλισσα της Ελλαδος θελει αραχωρηαι εκ Ρωσιας ε πανακαμπτουνσα εν ταυθα περι την 15)27 7βρεν ητοι κατα την ε ποχην καθην δη πριγκηπη Μαν ροκορδατος, πρεσβευτης της Ελ λαδος εν Πετρουπολει θελει αρα χωρησει επισης εκειθερ επι αδει δυο η τριων μηνων

Κατὰ τὴν ἡμετέρην πορ «Πολ.
Αλιηλογραφίαν» τῆς Βιέννης
ο μέγας δούς Παῦλος, γεώτερος
ἀδελφός τοῦ Τσάρου, θα μητοτεν
θῇ προσεχώς τὴν Ελληνίδα ποιη
κηπιωσαν Ἀλεξάνδραν. Ο μέγας
δούς, προτιθέμενος τα επισκεψθε
μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Σεργίου την

Παλαιστηνηρ, θα διελθη δι **Αθηνῶν**, τότε δὲ θ' ἀγγελθῶσι επισήμως οἱ ἀρραβώνες.

Παρίσιοι, 10.— Ο εφευρέτης
των αεροστατικού πηδαλίου δο-
χαρός Ρενάρ επιτήρει γύρι ότι Με-
δώρ την κατασκευήν του δρόμη-
νου αυτού, δι' ού μετ ὅλης θε-
λει ἀποδεῖξει τὴν ἀληθείαν τη-
ς εφευρέσεως αυτού. Τὸ μηχάνημα
τούτο θελει ἔχει δύναμιν 50 ἵπ-
πων καὶ θελει παρασχει εἰς την
αερόστατον τανύτητα 100 γιλι-

